

DSI-IV.7250.1291.2023

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 - Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 221), w zw. z art. 78 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 1622) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.

Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Botland B. Derkacz Sp.k., z siedzibą w miejscowości ,

ORZEKAM

udzielić interpretacji indywidualnej w sprawie stosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, poprzez uznanie stanowiska, że produkty, wprowadzane do obrotu, przez Botland B. Derkacz Sp.k., z siedzibą w miejscowości Gola 25 A, 63-640 Bralin, są wyłączone spod regulacji przedmiotowej ustawy, za nieprawidłowe.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 marca 2023 r. (data wpływu 21 marca 2023 r.) Botland B. Derkacz Sp.k., z siedzibą w miejscowości Gola 25 A, 63-640 Bralin, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia daniny publicznej, w kwestii dotyczącej uznania, czy wprowadzane do obrotu produkty podlegają przepisom ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, zwanej dalej ustawą ZSEiE.

Zgodnie z wpisem do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, przedmiotem przeważającej działalności Wnioskodawcy jest sprzedaż hurtowa i detaliczna sprzętu elektronicznego i telekomunikacyjnego oraz części do niego, prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub internet.

Wniosek Strony dotyczył zarówno zaistniałego stanu faktycznego jak również zdarzeń przyszłych.

Spółka wprowadza do obrotu na terytorium kraju produkty, takie jak:

1. minikomputery Raspberry Pi,
  2. płytki Arduino,
oraz akcesoria do minikomputera:
  3. kamery,
  4. karty pamięci i przedłużacze slotu kart microSD,
  5. przewody do połączenia minikomputera
- łącznie zwane produktami.

Wnioskodawca przedstawił stanowisko, że powyższe produkty nie są sprzętem elektrycznym i elektronicznym, ale komponentami, które swoje ostateczne zastosowanie znajdują w gotowym produkcie. Spółka oświadczyła również, że bez odpowiedniej wiedzy, narzędzi i specjalistycznego połączenia produktów, tj. Raspberry Pi, Arduino, kamery do minikomputera, karty pamięci i przedłużaczy slotu kart microSD, przewodów do połączenia minikomputera, nie ma możliwości aby produkty te mogły prawidłowo funkcjonować oraz spełniać funkcje użytkowe bez podłączenia z innymi elementami. Powyższe w ocenie Wnioskodawcy, oznacza, że produkty te nie są sprzętem, co skutkuje tym, iż nie podlegają przepisom ustawy ZSEiE.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego udzielając interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie stwierdza co następuje.

Biorąc pod uwagę przedstawione stanowisko Wnioskodawcy w pierwszej kolejności zdefiniowania wymagają następujące pojęcia.

W myśl art. 4 pkt 20 ustawy ZSEiE za wprowadzającego sprzęt rozumie się osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą środków porozumiewania się na odległość:

- a) ma siedzibę na terytorium kraju i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium kraju sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,
- b) ma siedzibę na terytorium kraju i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium kraju sprzęt wytworzony przez inne podmioty; odsprzedającego nie uznaje się za wprowadzającego sprzęt, jeżeli na sprzęcie znajdują się nazwa lub znak towarowy wprowadzającego sprzęt, lub
- c) ma siedzibę na terytorium kraju i wprowadza do obrotu w ramach swojej działalności sprzęt z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim

- z tym, że za wprowadzającego sprzęt nie uznaje się podmiotu, który realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową, o której mowa w pkt 11, chyba że jednocześnie działa on jako wprowadzający sprzęt.

W przypadku wprowadzania przez podmiot do obrotu sprzętu elektrycznego i elektronicznego, podlega on pod obowiązki wskazane w ustawie ZSEiE, w tym wynikający z art. 20 ust. 1 oraz 21 ust. 1 ww. ustawy obowiązek osiągnięcia w poszczególnych latach określonych poziomów zbierania, odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu oraz wynikający z art. 15 ust. 1 obowiązek prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

W przypadku niewywiązania się z ww. obowiązków, wprowadzający sprzęt obowiązany jest do naliczenia i uiszczenia opłaty produktowej oraz opłaty na publiczne kampanie edukacyjne, zgodnie z art. 72 ust. 2, art. 73 oraz art. 15 ust.3 ustawy ZSEiE.

Zgodnie z definicją legalną zamieszczoną w art. 4 pkt 13 ustawy ZSEiE sprzętem jest urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych oraz urządzenie mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych, które są zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1000 V dla prądu przemiennego oraz 1500 V dla prądu stałego.

Powyższa definicja posługuje się pojęciem „urządzenie”. Za sprzęt można uznać urządzenie które stanowi pewną całość, tzn. produkt finalny. W tym miejscu należy wyjaśnić, że ustawa ZSEiE nie zawiera definicji produktu finalnego.

Przyjęto się nim określać urządzenia lub jednostki (części składowe) urządzeń, które mają bezpośrednią funkcję, posiadają własną obudowę, jak również – w stosownych przypadkach – gniazda i połączenia przeznaczone dla użytkownika końcowego. Bezpośrednią funkcję definiuje się natomiast jako funkcję podzespołu lub produktu finalnego, umożliwiającą jego planowe wykorzystanie, zgodnie z instrukcją obsługi załączoną przez producenta dla użytkownika końcowego. Funkcja ta może być dostępna bez dodatkowych złożonych operacji technicznych, poza prostymi operacjami, które może wykonać każda osoba. Pomocna w zakwalifikowaniu danego produktu do kategorii sprzętu podlegającego regulacjom ustawy ZSEiE jest również dyrektywa 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE). Załącznik IB zawiera katalog produktów - urządzeń elektrycznych i elektronicznych objętych ww. dyrektywą. Wśród nich wymieniono m. in. płyty główne, minikomputery, jak również pozostałe urządzenia do zbierania, przechowywania, przetwarzania, prezentowania lub przekazywania informacji drogą elektroniczną oraz pozostałe produkty lub urządzenia przesyłające dźwięk, obrazy lub pozostałe informacje za pomocą technologii telekomunikacyjnej.

W świetle powyższego nie ulega zatem wątpliwości, że za sprzęt podlegający regulacjom ustawy ZSEiE należy uznać minikomputer. Minikomputer Raspberry Pi, wprowadzany na teren kraju przez Wnioskodawcę, to urządzenie, które jest urządzeniem informatycznym, wymagającym dopływu prądu elektrycznego, sprzedawanym odbiorcom indywidualnym jak również firmom. Minikomputer Raspberry Pi to produkt, który nie jest częścią składową określonego urządzenia, ale finalnie spełnia swoją funkcję, jako odrębne urządzenie, które posiada procesor, wewnętrzną pamięć RAM, moduł WIFI, Bluetooth oraz złącza. Jest urządzeniem, które ma możliwość wykonania określonej operacji.

W ocenie tut. Organu, na podstawie przedstawionych danych przez Wnioskodawcę, nie ma zatem możliwości wyłączenia minikomputera Raspberry Pi spod regulacji ustawy ZSEiE, na podstawie art. 2 ust. 2. pkt 2. Ww. produkt nie jest bowiem urządzeniem specjalnie zaprojektowanym i zainstalowanym jako część urządzenia, do którego nie stosuje się przepisów ustawy i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego urządzenia. Sprzętem w myśl definicji zawartej w art. 4 pkt 13 ustawy ZSEiE jak również objętym kategorią wymienionego w ww. dyrektywie produktu lub urządzenia przesyłającego dźwięk, obraz lub pozostałych informacji za pomocą technologii telekomunikacyjnej, są m.in. kable i przewody, o ile są zaopatrzone z obu stron we wtyczki. Dlatego też wymienione we wniosku Spółki przedłużacze slotu kart microSD oraz kamery do minikomputera należy uznać za sprzęt. W ww. definicję wpisują się również przewody do połączenia minikomputera. W tym ostatnim przypadku, zgodnie z opracowanym przez Dyрекcję Generalną ds. Środowiska Komisji Europejskiej dokumencie pt.: „Najczęściej zadawane pytania na temat dyrektywy 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)”, wskazano, iż kable wprowadzane na rynek osobno, niebędące częścią innego sprzętu, są uważane za sprzęt elektryczny i elektroniczny.

Ponadto, odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego, Marszałek Województwa Wielkopolskiego stwierdza, że wprowadzane przez Wnioskodawcę pozostałe produkty, tj. płytki Arduino, oraz karty pamięci, stanowią sprzęt elektroniczny, w rozumieniu art. 4 ust. 13 ustawy ZSEiE. Definicja zawarta w przedmiotowym artykule posługuje się pojęciem „urządzenie”. Z określenia tego należy wyciągnąć wniosek, iż za sprzęt można uznać tylko urządzenie stanowiące pewną całość, tzn. produkt finalny. Części składowe komputera są wprowadzane na rynek jako produkt finalny niezależnie od pozostałych części składowych komputera i należy je traktować jako urządzenia elektroniczne.

Ponadto przedmiotowe produkty po zakupie przez użytkownika końcowego, pełnią bądź będą pełnił swoją bezpośrednią funkcję, jako gotowe do użycia, nawet jeśli będą wymagały połączenia z innymi elementami lub sprzętem.

Wobec powyższego, w opinii tutejszego Organu skoro Wnioskodawca wprowadza bądź zamierza wprowadzać sprzęt elektryczny i elektroniczny w postaci minikomputera Raspberry Pi, płytek Arduino, kamer do minikomputera, karty pamięci, przedłużaczy slotu kart microSD, przewodów do połączenia minikomputera, będzie podlegał pod wszelkie obowiązki wskazane w ustawie ZSEiE. W szczególności Wnioskodawca objęty jest wynikającym z art. 20 ust. 1 oraz art. 21 ust. 1 powołanej ustawy obowiązkiem osiągnięcia w poszczególnych latach określonych poziomów zbierania, odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu oraz wynikającym

z art. 15 ust. 1 obowiązkiem prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

Tutejszy Organ, wydając niniejszą decyzję, zapoznał się ze stanowiskiem Wnioskodawcy w przedmiotowej sprawie i kierował się obowiązującymi przepisami prawa. Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Spółkę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji.

Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Zgodnie z art. 34 ust. 5 ustawy – Prawo przedsiębiorców udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Marszałek Województwa Wielkopolskiego orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia.

Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego – w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Z dniem doręczenia tutejszemu Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Za wydanie niniejszej decyzji, zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców, wniesiono opłatę w wysokości 40,00 zł na rachunek Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu - PKO Bank Polski Poznań rachunek nr 45 1020 4027 0000 1202 0049 5580.

z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA

Małgorzata Knapczyk

Dyrektor

Departamentu Korzystania i Informacji o Środowisku